

Україна
**МЕДИНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
КОРОСТЕНСЬКОГО РАЙОНУ
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ**
РІШЕННЯ

Восьма сесія

VII скликання

від 21.06.2016 року

№ 35

**Про встановлення місцевих податків
і зборів на території Мединівської
сільської ради на 2017 рік.**

Керуючись статтею 143 Конституції України, підпунктом 24 частини 1 статті 26, статтею 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до Податкового кодексу України та Закону України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо податкової реформи», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», з метою зміцнення матеріальної і фінансової бази місцевого самоврядування, сприяння соціально-економічного розвитку територіальної громади Мединівської сільської ради та поповнення дохідної частини місцевого бюджету, Мединівська сільська рада **ВИРІШИЛА :**

1. Запровадити з 01 січня 2017 року на території Мединівської сільської ради дію таких видів місцевих податків і зборів:

1.1. Податок на майно.

Податок на майно складається з:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортного податку;
- плати за землю.

1.2. Єдиний податок.

1.3. Збір за місця для паркування транспортних засобів.

1.4. Туристичний збір.

1.5. Орендна плата за землю.

2. Затвердити Положення про:

2.1. податок на майно, згідно додатку №1;

2.2. єдиний податок, згідно додатку №2;

2.3. збір за місця для паркування транспортних засобів, згідно додатку № 3;

2.4. туристичний збір, згідно додатку № 4.

2.5. порядок встановлення розміру та справляння орендного платежу за земельні ділянки в межах населених пунктів Мединівської сільської ради. (додаток № 5)

3. Встановити на території Мединівської сільської ради Коростенського району Житомирської області для підакцизних товарів (пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, нафтопродуктів, біодизелю та скрапленого газу), реалізованих суб'єктами господарювання через роздрібну торгівлю, ставку акцизного податку від вартості (з податком на додану вартість) у розмірі **5,0 відсотків**.

4. Зарахування місцевих податків до сільського бюджету здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

5. Відповідальність за правильність та своєчасність сплати місцевих податків та зборів покласти на платників та органи, які уповноважені справляти ці збори, відповідно до чинного законодавства.

6. Це рішення набирає чинності з 1 січня 2017 року.

7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету та фінансів / голова комісії Зарицька М.В./.

Сільський голова

Л.М.Мельник.

4. Плата за землю

4.1. Платники податку

4.2 Платниками податку є:

4.3 власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

4.4 землекористувачі.

5. Об'єкти оподаткування

5.1 Об'єктами оподаткування є:

5.1.1 земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

5.1.2 земельні частки (паї), які перебувають у власності.

6. База оподаткування

6.1 Базою оподаткування є – земельні ділянки у яких визначена нормативна грошова оцінка земельних, ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;

6.2 площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

7. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження).

7.1 Податок за лісові землі справляється як складова, рентної плати, що визначається податковим законодавством.

7.2 Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку і використовуються для потреб лісового господарства, за земельні ділянки, нормативно грошову оцінку, яких проведено, встановлено у розмірі 3 відсотки від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь 1% від їх нормативно грошової оцінки.

7.3 Ставки податку за 1 га ділянки, які перебувають у постійному користуванні об'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності) встановлюються в розмірі 12% від їх нормативної грошової оцінки.

8 Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено(незалежно від місцезнаходження)

8.1 Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 3 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у статтях 272, 273, 276 і 278 Податкового Кодексу, а для сільськогосподарських угідь 1% від їх нормативно грошової оцінки.

8.2 Ставка податку встановлюється в розмірі 12 відсотків від їх нормативно грошової оцінки, за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні об'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності).

9. Ставки земельного податку за земельні ділянки розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено,

9.1 Ставка податку за земельну ділянку, розташовану за межами населеного пункту зайнятих господарськими будівлями (спорудами), встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

10 Пільги щодо сплати податку для фізичних осіб

10.1 Від сплати податку звільняються:

10.1.1 інваліди першої і другої групи;

10.1.2 фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

10.1.3 пенсіонери (за віком);

10.1.4 ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

10.1.5 фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

10.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

10.2.1 для ведення особистого селянського господарства у розмірі не більш як 2 гектари;

10.2.2 для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара;

10.2.3 для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

10.2.4 для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

10.2.5 для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара;

10.3 Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

11 Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

11.1 Від сплати податку звільняються:

11.1.1 органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

11.1.2 релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків.

11.1.3 дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

12 Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню

12.1 Не сплачується податок за:

12.1.1 сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

12.1.2 землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

12.1.3 землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

12.1.4 земельні ділянки кладовищ.

Особливості застосування пільгового оподаткування.

12.1.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культурних та інших будівель, необхідно для забезпечення діяльності релігійних органів, статuti (Положення) яких зареєстровано у встановленому законодавчому порядку.

13 Особливості застосування пільгового оподаткування.

13.1 Сільська рада може встановлювати ставки плати за землю та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і за землю у порядку, встановленому КМУ.

Сільська рада до 25 грудня подають відповідному органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки дані стосовно наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

13.2 Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

13.3 Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) у тимчасовому користуванні (оренду) іншим бюджетним установам дошкільних загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форм власності і джерел фінансування.

14. Податковий період

14.1 Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

14.2 Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

15. Порядок обчислення плати за землю.

15.1 Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Відповідні органи виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, з питань земельних ресурсів за запитом відповідного органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

15.2 Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

15.3 Платник плати за землю має право подавати щомісяця нову звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації до 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

15.4 За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

15.5 Нарухування фізичним особам сум податку проводиться контролюючим органом, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності,

15.6 За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок наховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

16 Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 7.1 статті 7 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

17 Строк сплати плати за землю

17.1 Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

17.2 Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

17.3 Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

17.4 Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у новій звітній податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

17.5 Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській місцевості земельний податок може сплачуватися через касу сільської ради за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу.

17.6 При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

17.7 У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

17.8 Власник нежитлового приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

18 .Орендна плата

18.1 Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформленої та зареєстрованої відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

18.2 Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

18.3 Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

18.4 Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

18.5 Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

18.5.1 не може бути меншою 3 відсотків нормативно грошової оцінки;

18.5.2 не може перевищувати 12 відсотків нормативно грошової оцінки.

18.6 Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

18.7 Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок н зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог ст.Л 1- 15 цього Положення.

19 Індexсація нормативної грошової оцінки земель

19.1 Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

19.2 Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, у сфері земельних відносин що реалізує державну політику за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$K_i = 1:100$,

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Сільський голова

Л.М.Мельник.